

Telefonická zpověď brněnského Konupky.

Když jsme se dověděli, že příští týden vystupují v Praze populární moravští kabaretiéři Kosina a Konupka, které zná z oblíbených rozhlasových pořadů ševcovský učeň z naší ulice právě tak dobře jako pan rada, a když jsme ještě k tomu zjistili, že s jednou půlí věhlasných Ko-ko lze mluvit přímou linkou z Pražské rozhlasové stanice, nebyli jsme k udržení. Také naše slečna z centrály projevila zájem a rychle nabídla zprostředkování, neboť chtěla využít situace a přemluvit onu půlku dvojice; totiž pana Konupku, aby jí něco zazpíval do telefonu.

Konečně Brno. Zde Konupka. Rychle curriculum vitae. Brněnská konservatoř a pět let v divadle v Brně, M. Ostravě a Olomouci. Kde začíná má kabaretní tradice? Kde jinde než u Hašlera, milý pane redaktore, v Rokoku roku 1925. Od roku 1928 slyšíte můj hlásek ve funkci hlasatele Brněnské rozhlasové stanice.

Onoho památného roku to také doopravdy začlo. 1. května uspořádal spolu s Oldřichem Novým první rozhlasový kabaret. Výsledek známe. Kdekomu se to líbilo a Konupka, který pak s režisérem brněnské operety K. Kosinou uzavřel nerozlučné společenství smíchu a dobré nálady, stal se miláčkem našich strýců, tetiček, babiček, dědečků, bratranců i sestřenic, potažmo ostatních členů rodiny a častým příjemcem oněch dopisů, které poklepávají na rameno a říkají: dobře to děláte, pánové. Pokud jde o onen první rozhlasový kabaret, který založil slávu

brněnského smíchu, nutno také dodat, že tehdy byl také objeven Konupkou věhlas rodiny Křópalovic, s Jozéfem včetně.

Brněnská dvojice vystoupí ve čtvrtek na kabaretu, v Lucerně (odpoledne i večer) za účasti dalších moravských umělců (Loukota, Figarová, Jedenáctník atd.), v Praze již po druhé. Konupka nám do telefonu chválí pražské obecenstvo jako upřímné, vznětlivé a veselé.

Jaký má být dobrý kabaret? Ptáme se na to, ale známe vlastně již odpověď z nesčetných dopisů, které přilétají za brněnskou dvojici ze všech koutů Čech a Moravy a které říkají: prostý, lidový, srdečný humor. A Konupka dodává: stále aktuální, ušlechtilý, vždy s nenápadným mravním naučením. Po smíchu musí zůstat v posluchači cosi teplého, pravdivého, zušlechťujícího.

Rozhovor končí Konupkovým pozdravem našim čtenářům (který tímto vyřizujeme) a přáním veselého shledání na čtvrtečním kabaretu v Lucerně. Zcela určitě se tam setkáte se slečnou z naší centrály, třeba na Konupku bručí, protože jí nic nezazpíval do telefonu. Kabaret pomk.

Več. Nár. Práce 22. III. 1941